

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

πὶ σερβικοῦ ἐδάφου ἐξώθησεν ἡ τύχη τοῦ πολέμου τὸν βουλγαρικὸν στρατὸν καὶ νῦν ἐν τοῖς Πιρὸς προβάλλονται δυσμενέστατοι τῷ Μιλάνῳ ὄροι περὶ εἰρήνης. Μόνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐνοῦς δια τοὺς Σέρβους ἐλπίς καὶ ἐνθάρρυνσις εἶνε αἱ ἡμέραι ἐπαυξάνουσαι ἐν Αὐστρία ὑπὲρ αὐτῶν συμπάθειαι, οὐδεὶς δὲ ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ ἐπελθούσα ἀνακωχὴ εἶνε πρόσκαιρος μόνον καὶ τὰς δραστηρίως ἐπιδικωκομένης τῶν Σέρβων παρασκευὰς ὑποβοηθεῖ. Κατ' ἐπανειλημμένας ἐπισήμους δηλώσεις εἶνε ἴδιη γνωστότατον, ὅτι ἀμετάρηπτον ἔχει ἡ Σερβία ἀπόφασιν νὰ ἐξακουθῆσθε πολεμοῦσα μέγχι ἐσχάτων, τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην ἐκραταίωσεν ἀναμφιβόλως ἡ φανερά τῆς Αὐστρίας ὑποστήριξις. Ἐυτέρως ἡ Συνδιάσκεψις παρέδωκεν ἡσύχως τὸ πνεῦμα, ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν ἐγένετο ἀφορητοῦ ἀνίας πρόξενος. Ὅπως κατὰ τὴν ἀρχὴν ἠγνοεῖτο ἡ ἐναρξὶς τῶν συνδριάσεων τῆς, οὕτως καὶ νῦν ἡ μακαρία λήξις αὐτῶν ἀφέσεως μόνον δάκρυα θὰ προκαλέσθῃ. Τί ὅμως ἐπισθεν τῆς ἀνόστου ἐκείνης κωμωδίας ἐτεκταινέτο, δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ μάθωμεν.

Περὶ τοῦ βασιλέως Μιλάνου, ὅστις ἀπὸ τοῦ 10. μέχρι τοῦ 14. ἔτους τῆς ἡλικίας του διέτριψεν ἐν Παρισίοις ὡς ἐξωτερικὸς μαθητὴς τοῦ Λουκίου τοῦ Μ. Λουδοβίκου, εἷς τῶν ἀρχαίων συμμαθητῶν του, ὁ Λουκιανὸς Nicot, δημοσιεύει ἀναμνήσεις τινὰς ἐν τῇ „Γαλλίᾳ“. Ἐξ αὐτῶν μακθάνομεν ὅτι ὁ τότε νεαρὸς Σέρβος ἡγεμονόπαις ἐνεκα τῆς μεγάλης του ἀμελείας ἐμισείτο ὑπὸ τῶν καθηγητῶν, ἐνεκα δὲ τοῦ ἀγερῶχου καὶ φιλέριδος τρόπου του οὐδὲ τοὺς συμμαθητὰς του εἶχε φίλους. Πρὸ πάντων ὅμως διήγειρον τὴν ὀργὴν του οἱ ἐν τῷ Λυκίῳ πολυἀριθμοὶ Ρωμοῦνοι μαθηταί. Ἡμέραν τινὰ τοῦ ἔτους 1868 εἷς τῶν καθηγητῶν προσέκλεσε κατ' ἴδιαν τὸν μαθητὴν Μιλάνον Ὁβρένοβιτς, τὴν αὐτὴν δ' ἐσπέραν ἐγνώσθη ὅτι οἱ τοις ἀπῆλθεν εἰς Σερβίαν, ἵνα διαδεχθῆ τὸν δολοφονηθέντα ἐξάδελφόν του Μιχαήλ.

„Ὡς βασιλεὺς, λέγει ὁ Nicot, ὁ Μιλάνος στερεῖται ἀξιοπρεπείας, τὸ μόνον δὲ καλόν, ὅπερ κατὰ τὴν 17ετῆ ἡγεμονίαν του ἐπραξεν, εἶνε ὁ μετὰ τῆς Ναταλίας γάμος του, ἥτις οὐ μόνον εἶνε ἡ καλλίστη τῶν σλαβικῶν γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ, ὡς βεβαιοῦσιν ἅπαντες οἱ γνωρίζοντες αὐτὴν, ἡ ἀγαθοτάτη καὶ μελιχλιωτάτη γυνὴ κατ' ἅπασαν τὴν Σερβίαν.“

Ἐτερος ὅμως γάλλος, ὁ Αἰμίλιος Blavet, διάφορον ἔχει γνώμην περὶ τοῦ Μιλάνου. Οὗτος λέγει ὅτι ὁ Μιλάνος εἶνε δραστήριος ἀνὴρ καὶ ἐκτιμᾷ οὐ μόνον τὸν κρότον τῶν τηλεβόλων, ἀλλὰ καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἔχει μίαν τῶν λαμπροτέρων βιβλιοθηκῶν τοῦ κόσμου, ἀγαπητοὶ δ' εἰς αὐτὸν συγγραφεῖς εἶνε Ναπολέων ὁ Γ' καὶ Ὁσέρφωσις Γωτιέ — δύο ἀντιθέσεις. Γράφει καὶ ὁμίλει τὴν γερμανικὴν ἀνεπιλήπτως, μετέφρασε δ' εἰς αὐτὴν τὸ „εἰς Κωνσταντινούπολιν ταξείδιον“ τοῦ Γωτιέ.

Τὰ ἐργοστάσια τοῦ Κρούπ κατασκευάσαν κατὰ τοὺς τελευταίους τρεῖς μῆνας περισσότερα τηλεβόλα, παρ' ὅσα ἄλλοτε ἐν διαστήματι ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔτους. Τὰς μεγαλειτέρας παραγγελίας ἔκαμεν ἡ Τουρκία, μετ' αὐτὴν δ' ἔρχεται ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Σερβία. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὀνομαζόμενται οὐκ ὀλίγοι τοῦρκοι ἀξιοματικοί, μεταξὺ δ' αὐτῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Σαβίλ πασῶς, πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐκτελεσθεῖσιν παραγγελιῶν.

Κατὰ τινὰ γαλλικὴν ἐκθεσὶν ὁ ἀριθμὸς ὄλων τῶν ἐφημερίδων τοῦ κόσμου ἀνέρχεται εἰς 35.000. Ἐκ τῶν πέντε ἡπείρων ἡ Εὐρώπη ἔχει τὸ πλεῖστον αὐτῶν μέρος, ἥτοι 20.000 ἐφημερίδων. Ἐκ τῶν μεγάλων δ' εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἐφημερίδων τὴν μὲν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Γερμανία, τὴν ἐσχάτην δὲ ἡ Ῥωσία. Ἐν Γερμανίᾳ ἐκδίδονται πλέον τῶν 5500 ἐφημερίδων, ἐξ ὧν 800 εἶνε ἡμερησία φύλλα. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκδίδονται 4000 περίπου ἐφημερίδων, ἐξ ὧν ἐπίσης 800 εἶνε ἡμερησία φύλλα. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν Γαλλίαν ἐν μὲν Παρισίοις ἐκδίδονται 1568 ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις 2506, ἐν ᾧ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἐκάστην ἐκδιδόμενων φύλλων δὲν ὑπερβαίνει τὰ 360. Ἐρχεται κατόπιεν ἡ Ἰταλία μετὰ 1400, ἐξ ὧν ἡμερησίως ἐκδίδονται 160, εἴτα ἡ Αὐστρία μετὰ 1200 συμπεριλαμβανομένων καὶ 150 ἐφημερίδων κατ' ἐκάστην ἐκδιδόμενων, καὶ ἡ Ἰσπανία μετὰ 850. Ἡ Ῥωσία ἔχει μόνον 800 περίπου ἐφημερίδας, ἐξ ὧν 200 ἐκδίδονται ἐν Πετρούπολει καὶ ἐν Μόσχᾳ. Σχετικῶς τὸ μέγιστον ἀνεπτυχθὲν εἰς τύπος ἐν Ἑλλάδι, ἔθνα καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀκόμη κωμόπολις ἔχει καὶ τὴν ἰδικὴν τῆς ἐφημερίδα. Ἡ Ἑλβετία ἔχει ἰσαριθμὸς σχεδὸν τῇ Ἑλλάδι ἐφημερίδας, ἥτοι περὶ τὰς 400, τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ὀλλανδία ἀνὰ 300.

Ἡ Ἀσία ἔχει 3000 περίπου τακτικῶς ἐκδιδόμενας ἐφημερίδας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο χιλιάδες ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ὀλίγαι τινὲς εἰς τὴν Κίναν καὶ μόνον 6 εἰς τὴν Περσίαν. Κατ' ἅπασαν τὴν Ἀφρικὴν ἐκδίδονται περὶ τὰ 300 φύλλα, ἐξ ὧν 30 ἐν Αἰγύπτῳ. Ἐν ταῖς Ηνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἐκδίδονται 12.500 ἐφημερίδες, ἐξ ὧν 1000 ἡμερησίαι, ἐν δὲ τῷ Καναδᾷ 700. Ἐξ ὄλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων γράφονται ἀγγλιστὶ μὲν 16 χιλιάδες, καὶ πεντακόσαι, γερμανιστὶ 7 χιλιάδες καὶ ὀτακόσαι, γαλλιστὶ 6 χιλιάδες καὶ 850 καὶ ἰσπανιστὶ χίλια καὶ ἑξακόσαι.

Τὸ ἀρχαιότατον ἀλεξιβρόχιον, ὅπερ πρώτην φοράν ἀπαντῶμεν ἀναφερόμενον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, ἔχει ἀληθῶς οὐκ μικρὰν ἡλικίαν. Ἀλκιούνης, ὁ ἀββᾶς τῆς πόλεως Τουρῆς, ἔστειλεν ἐν ἔτει 802 μ. Χ. τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἄρνω τῆς Σαλτσβούργης ὡς δῶρον ἑὶ ἀλεξιβρόχιον μετὰ τῶν ἑξῆς λέξεων: Misi Caritati Tuae tentorium quod venerandum caput Tuum defendat ab imbribus (ἐπέστειλα τῇ Ἰμ. Σεβασμιότητι καὶ σκέπην τινὰ, ἵνα προφυλάσῃ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπο τῶν βροχῶν). Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ νέα μηχανὴ ἔπρεπε νὰ ἦνέ τι νέον καὶ λίαν σπάνιον, διὸ ἡ ἀξιότης τὸν κόπον νὰ σταλῆ εἰς ἀπόστασιν πλέον τῶν 120 μιλίων.

Ἐπάρχουσιν 118 ἀστεροσκοπεῖα κατ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, ἥτοι 84 ἐν Εὐρώπῃ, 2 ἐν Ἀσίᾳ, 2 ἐν Ἀφρικῇ, 27 ἐν Ἀμερικῇ καὶ 3 ἐν Αὐστραλίᾳ. Καὶ ἐν Εὐρώπῃ μὲν τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Ῥωσία μετὰ 29 ἀστεροσκοπεῖων, εἴτα ἔρχεται ἡ Ῥωσία μετὰ 19, ἡ Ἀγγλία μετὰ 14, ἡ Ἰταλία μετὰ 9, ἡ Αὐστρία μετὰ 8, ἡ Γαλλία μετὰ 6, ἡ Ἑλβετία μετὰ 4 καὶ ἡ Σουηδία μετὰ 3 ἀστεροσκοπεῖων. Μεταξὺ τῶν ἄλλων κρατῶν τῶν ἐχόντων μόνον ἀστεροσκοπεῖον συγκαταριθμῆται καὶ ἡ Ἑλλάς. Τὰ ἀρχαιότατα τῶν ἰδρυμάτων τούτων εἶνε τὸ ἐν Λουδοῦνῳ (ἰδρυθὲν τῷ 1632), τὸ ἐν Κοπεγχάγῃ (τῷ 1637), τὸ ἐν Παρισίοις (τῷ 1667), τῷ ἐν Greenwich (τῷ 1675). Τὸ ἀρχαιότατον Ῥωσικὸν ἀστεροσκοπεῖον εἶνε τὸ ἐν Μόσχᾳ ἰδρυθὲν τῷ 1750, τὸ δὲ ἀμερικανικὸν εἶνε τὸ τοῦ Ρίου-Ἰαννέου (1780), ὅπερ μετὰ τινὰ ἔτη ἠκολούθησε τὸ τοῦ Χικάγου (ἰδρυθὲν τῷ 1822).

Ἐν τῶν περιφημοτέρων δένδρων τῆς γῆς, ἡ ἐπὶ τῆς Αἴτης καρυὰ, ὀνομαζομένη ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Castagna de' centocavalli, προσεγγίζει εἰς τὴν ἐντελῆ αὐτοῦ ἀπομάρανσιν καὶ καταστροφὴν. Ἐκ τινος ἀποστάσεως ἔχει ὄψιν πέντε χωριστῶν δένδρων, οἱ δὲ διάμεσοι χώροι τοῦ γιγαντιαίου του κορμοῦ ἐπληροῦντο ἄλλοτε ὑπὸ πυκνοῦ ξύλου, ὅτε τὸ ὄλον ἀπῆρτιεν ἐν καὶ μόνον δένδρον. Τὸ δένδρον τοῦτο ἐκάλυπτεν ἐπιφάνειαν, ἔχουσαν 248 ποδῶν περιφέρειαν, σημειοῦται δὲ καὶ ἐν τινι ἀρχαίῳ χωρογραφικῷ χάρτῃ τῆς Συκελίας τοῦ ἔτους 1620.

— „Χθές, γράφει ἀμερικανικὴ τις ἐφημερίς, νύγης τις καθαρῶς τὰ παράθυρα τοῦ τρίτου πατώματος μεγάλης τινὸς οἰκίας, ἐξωλισθήσεν, ἔπεσεν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐκτύπησε κατὰ κεφαλῆς εἰς τὸ λιθόστρωτον. Ἡ προξενηθεῖσα ὄπη εἰς τὸ πεζοδρόμιον, προσθέτει λακωνικῶς ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, διερωθῆ τὴν ἴδιαν ἡμέραν.

Τὸ ἔβδωμοστον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἄγει νῦν ὁ πρόεδρος τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας Γκρεβί. Ἀλλ' οὐδαμοῦ, ἐξ οὐδεμιᾶς τῶν προχείρων πηγῶν δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἣν ἐπιμόνος καὶ ἀνεξήγητος περιέργεια τῶν παραφόρων θαυμαστῶν τοῦ ἀνδρὸς ἔφευρεν εἰς μέσον. Τὸ ἀξιοπρεπέστερον τῶν ἐν χρήσει βιογραφικῶν λεξικῶν παρὰ Γάλλοις, καὶ τὸ παρ' ἡμῶν ἔτι πασιγνωστόν τοῦ Vapereau, ὡς ἔτος τῆς γεννήσεώς του ἀναφέρει τὸ 1813, ἀλλ' ἀφ' ὅτου ὁ ἐνάρετος ἀνὴρ κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἐν ταῖς πολιτικαῖς τῶν Γάλλων ἀρχαῖς μετὰ πολλὰς ἄλλας, ἐνίοτε ἤμιστα εὐαρέστους ἀποκαλύψεις τοῦ ἰδιωτικοῦ του βίου ἠναγκάσθη ἐσχάτως νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι τὸ βαπτιστικὸν του ὄνομα εἶνε Ἰουδίθ, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ γελίου τούτου ἐκ νεανικῆς φιλοτιμίας προετίμησε τὸ γλυκύτερον τοῦ Ἰουλίου.

— Ἡ συντεχνία τῶν ἐν Βερολίνῳ ραπτῶν μέλλει νὰ ἐορτάσῃ τῇ 6. Φεβρουαρίου 1866 τὴν ἑξακοσιετηρίδα αὐτῆς.

Ἐν Τουρίνῳ λαμβάνονται τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως ἀρθῆ ὀλοτελῶς ὁ φωτισμὸς τῶν ὁδῶν διὰ φωταερίου καὶ ἀντικατασταθῆ δι' ἤλεκτρικου φωτός.

Μεταξὺ τῶν ἀπειραριθμῶν συγγραμμάτων ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐσχάτως ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς γεννήσεώς του ὁ αὐτοκρατορικὸς τῆς Γερμανίας πρίγκηψ ἐν μίᾳ ἰδιορρυθμίῳ, ἀλλ' ἐνουπογράφῳ, ἐξεφράζετο ἡ ἑξῆς καὶ μόνη εὐχή: Εὐχόμεαι, Ἰψηλότατε, ἡ παρούσα μου νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖράς Σου.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

